

beslutning om at ændre i det nuværende systems måde at fungere på bygger på et sagligt og veldokumenteret grundlag.

Derfor er vi med på, at skatteministeren iværksætter et udredningsarbejde, der skal belyse de forskellige muligheder for refusion af omkostninger med henblik på, at den enkelte borger får en ordentlig og fair mulighed for at benytte professionel bistand, hvis der er behov herfor.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke støtte dette forslag.

Frank Aen (EL):

Der er på flere områder problemer med borgernes retssikkerhed i forhold til offentlige myndigheder. Det var også fremme i debatten forleden om forslaget om en retssikkerhedsreform.

Det gælder f.eks. på arbejdsmarkedsområdet, socialområdet, flygtningeområdet og arbejds-skadeområdet, og vi kunne nævne flere. Og derfor er det nødvendigt og fornuftigt at se på mulighederne for at forbedre borgernes retssikkerhed både ved at forbedre myndighedernes behandling af borgerne og ved at ændre de love og regler, der er, herunder også ved at forbedre mulighederne for at få retshjælp og for at få fri proces.

Men vi mener i virkeligheden, at det bør ske som en samlet reform og ikke kun på skatteområdet og slet ikke ved bare at åbne for et kæmpemæssigt beskæftigelses- og indtjeningsprojekt for revisorer og advokater.

Og i modsætning til, hvad der er tilfældet på de andre områder, jeg lige har nævnt, er det system, der er inden for skatteområdet, med skatteankenævnene og Landsskatteretten, faktisk et relativt udbygget og relativt åbent system, som er vidtgående forpligtet til at vejlede og hjælpe borgere, der klager, og gennem indstillinger forud for behandlingen tilkendegive afgørelser, inden der lige pludselig løber en masse omkostninger på til rådgivere.

Det er altså ikke det her område, der er det dårligste, hvad angår retssikkerhed for borgerne, bestemt ikke; det er nogle af de andre.

Vi har i øvrigt ikke den allerstørste tillid til den del af rådgiverbranchen, som behandler skattesager. Vi ser faktisk ofte grundløse klagesager, der alene rejses med det formål at sikre et salær, og en beslutning om ubegrænset dækning af udgifterne vil selvfølgelig skabe et boom i den tendens.

Og selv om der lægges den grænse ind, at det kun gælder sager, som myndighederne taber, vil der altså ud over en voldsom stigning i udgifterne for det offentlige jo også være borgere, der af egen lomme kommer til at betale en meget betydelig udgift, fordi de af en rådgiver bliver lokket ud i en meget tynd sag, hvor omkostningerne løber i vejret, og hvor det så kun er borgerne selv, der kan betale dem. Det er også en dårlig udvikling.

Vi vil bestemt ikke afvise, at der kan være behov for ændringer, men vi synes, det er vigtigere at holde fast i, at ankesystemet inden for hele Told og Skat-området altså ikke er et retssystem, men en offentlig forvaltningsmyndighed med indbyggede klage- og ankeinstanser, hvor myndigheden skal være på begge parter side og ikke ensidigt må forfølge den ene parts synspunkt. Den skal se objektivt på den fremlagte klage og skal i øvrigt sørge for at tage alle forhold i betragtning, når den behandler en klage, hvilket jo også er betryggende.

I modsætning til en domstol, som kun tager hensyn til de ting, der fremføres i retssalen, hvor man jo er meget mere afhængig af at have en rådgiver med end i det her ankesystem, hvor ankemyndigheden er forpligtet til selv at se, hvad for nogle ting der skal drages med ind, altså også de ting, der taler for klagerens synspunkt.

Så vi tror faktisk, det ville være bedre i første omgang yderligere at sikre en ordentlig behandling fra myndighedernes side. Det ville jo også være til gavn for alle de borgere, der ikke har energi eller indsigt til at rejse en klage.

Og så mener vi, at det er meget vigtigt at undgå en udvikling i retning af amerikanske tilstande med en kæmpemæssig industri af rådgivere og advokater og revisorer, der først og fremmest tænker på egen indtjening.

Men vi vil altså afvente det udspil, som skatteministeren har bebudet.

Og jeg vil også gerne sige til skatteministeren, at hvis skatteministeren i det undersøgelsesarbejde finder ud af, at der skal bruges flere offentlige midler på det her område, så vil vi faktisk prioritere, at man bruger offentlige midler på at styrke retssikkerheden for borgerne inden for de andre områder, jeg nævnte indledningsvis: socialområdet, arbejdsmarkedsområdet og flygtningeområdet. Der er der mere brug for en indsats, end der er lige her.